گفت حق

توبه وبازگشت به سوی او

از جمله نیکوترین کارها در ماه رمضان که ماه خداوند است، توبه و بازگشت از گناهان به سوی اوست.

خدای تعالی بر پیامبران خویش فرمان داد که گناهکاران را به درگاه من بخوانید تا لطف و کرم و رحمت مرا ببینند و به سوی من آیند، آنگونه که به داود فرمود تا گناهکاران را بشارت ده که نا امید نگردند و راستکاران را بیم ده که ایمن مباشند.

در قرآن مجید است که «هر کس کار بدی کند یدا بر خویشتن ستم ورزد، سپس از خدا آمرزش بخواهد، خدا را آمرزنده مهربان خواهد یافت.»

و از پیامبر نقل شده است که: خداوند ما بر بندگانش مهربان تر است از مادر مشفق و مهربان بر فرزند خویش که خود فرموده است و کان بالمؤمنین رحیما.

حال که رحمت و لطف خداوندی بر بنده مؤمن و گنهکارش تا بدین پایه است، چرا باید مؤمنان در کار یکدیگر بداندیش باشند؟ که پیامبر فرمود درباره دیگر مؤمنان نیک اندیش باش. که این وعده خدای است که «من به نزدیک گمان بنده خویشم؛ هرچه مؤمن مخلص به من گمان برد، من با او همان کنم.»

نیز پیامبر فرمود که کارهای بندگان خدای را آسان گیرید، چه مر ایه آسانگیری بر شما فرستاده اند و نفرستاده اند تا بر شما سخت و دشوار گیرم.

خدای نیز در قرآن می فرماید یریدالله بکم الیسر ولایرید بکم العسر که من برای شما آسانی می خواهم و هیچ رنج و دشواری بر شما نمی پسندم و کان بالمؤمنین رحیما.

پیامبر ما به نقل از خدا می گوید: سبقت رحمتی علی غضبی که رحمت من بر خشم من پیش است.

آورده اند آن شب که رسول الله را به معراج بردند، بر آسمانها گذر کرد و از خدا پرسید: یا رب، اگر تو آمرزنده گناه امت منی، چرا خود گناه را آفریدی؟ پاسخ آمد که: «یا محمد! به دو منظور یکی ضایع نشدن شفاعت و دیگری ضایع نشدن رحمت من.»

پس با این همه لطف و کرم و این همه امیدهای نیکو که ما را وعده کرده است، چرا باید از رحمت او نا امید بود؟

در مقام توبه نیز مرا تنبی آورده اند و از رسول خدا روایت کنند که: «هر که سالی پیش از مرگ توبه کند، خدا توبه اش را قبول می کند.» گفتند یک سال زیاد است، فرمود: هر که یک ماه پیش از مرگش توبه کند، خدا توبه اش را می پذیرد.» گفتند یک ماه هم زیاد است. فرمود: «هر که یک هفته پیش از مرگش توبه کند، خدا توبه او را قبول می کند. گفتند یک هفته هم زیاد است. فرمود هر که یک روز قبل از مرگ توبه کند، خدا او را می آمرزد.» گفتند یک روز هم زیاد است. فرمود: «هر که یک ساعت قبل از مرگش توبه کند، باز خدا او را می بخشد. گفتند یک ساعت هم زیاد است. فرمود هر که قبل از رسیدن جان، به چنبر گردش نیز توبه کند، خدا او را می بخشد.

هرچه نیکویی است در خداوند جمع است و ما بندگان خود را نیک می پنداریم، درحالی که کار نیک نمی کنیم. اگر این پندار نیک را به خدا داشتیم و به رحمت او امید می بستیم، بی گمان رستگار بودیم.

«روزه» نماد مشترک ادیان

روزه در تمام ادیان به معنای «پرهیز و ترک» آمده است و مردم با این عبادت به خداشناسی ، تزکیه نفس ، تعدیل اراده در امور دنیوی ، رعایت اصول اخلاقی ، بهداشتی و اجتماعی دعوت می شوند.

خداوند در آیه ۱۸۳ سوره بقره خطاب به مسلمانان می فرماید: «ای اهل ایمان بر شما روزه گرفتن نوشته شد چنانکه بر امتهای گذشته نوشته شده بود و این دستور برای آن است که شما پاک و پرهیزکار شوید».

این آیه نشان از این است که در دین یهود روزه وجود داشته ودربین مسیحیان رایج و مسلمانان به گرفتن آن الزام و دعوت شده اند.

در دیگر ادیان همچون زرتشت ، بودا و کنفسیوس ،هر چند که آسمانی نیستند، روزه از بهترین و مقدس ترین عبادتها برای تزکیه نفس به شمار می رود.

در تورات آمده است که حضرت موسی (ع) چهل روز وشب روزه داشته است چنانکه از قول حضرت موسی در تورات آمده است: «هنگام آمدنم ، لوحهای سنگی یعنی لوحهای» عهد «یا» ده فرمان «را که خداوند با شما بست، در کوه چهل شب و روز ماندم و غذا و آب ننوشیدم.»

در تورات «سفرتثنیه» فصل نهم شماره ۹ آمده است که قوم یهود غالباً در موقعی که فرصت می کردند و می خواستند اظهار عجز و تواضع درحضور خدا نمایند، روزه می گرفتند تا به گناهان خود اعتراف کرده وبه واسطه روزه و توبه رضای خداوند را بدست آورند. حضرت «مسیح» نیز چنانکه در انجیل آمده، چهل روزو شب روزه داشت درانجیل «لوقا» نیز آمده که حواریون یاران حضرت عیسی نیز روزه می گرفتند.

«شاهرخ پاک نهاد» از مدرسین مذهبی کلیمیان کشور می گوید: روزه یکی از ارکان و نماد مشترک مهم در ادیان الهی و زمینی است که فلسفه معنوی اش مبارزه بانفس اماره ، ستایش خداوند و آماده سازی برای انجام کارهای نیک و پرهیز از هر گناه جسمی است.

وی افزود:اگر روزه و امساک به خاطر رضای خداباشد ، موجب تلطیف روح، قوت اراده و تعدیل غرایز انسان می شود.

وی گفت: روزه نیز تأثیرات اجتماعی و اخلاقی را برای انسان روزه دار به همراه می آورد به طوریکه شخص روزه دار در ایام روزه نسبت به رعایت اصول مذهبی و اخلاقی توجه وعلاقه بیشتری نشان می دهد.

وی تصریح کرد: روزه،انسان مغرور شده ازموقعیتهای اجتماعی و لذایذ دنیوی را به خودشناسی و شکرگزاری به درگاه خداوند دعوت می کند و او را به ارزش ناچیز خود که دارای ثبات و تضمین برای بقای ابدی نیست آگاه می کند.

پاک نهاد تصریح کرد: روزه درس برابری و مساوات و درک گرسنگی رابه اغنیا می آموزد و به آنها می فهماند که مردم فقیر و گرسنه چه می کشند.

وی درباره روزه های واجب کلیمیان گفت :یهودیان در طول سال ۶ روزه واجب دارند که مهمترین و مقدس ترین آن که دستور تورات است، روزه « کیپور» می باشد که ۲۵ ساعت به طول می انجامد.

تاتائوس اوهانیان رئیس مجمع نمایندگان ارامنه اصفهان و جنوب ایران نیز گفت : خداوند روزه را بر تمام ادیان آسمانی صاحب شریعت واجب کرده است.

وی افزود: روزه و امساک موجب تلطیف روح ، تزکیه نفس ، قوت اراده ،تعدیل غرایز انسانی و خلوت کردن جهت مقرب شدن به درگاه الهی است.

وی گفت: روزه علاوه بر تأثیرات معنوی دارای اثرات مثبت اجتماعی و پزشکی نیز می باشد.

اوهانیان افزود: ارامنه به خاطر اینکه در ایام روزه از گوشت و لبنیات استفاده نمی کنند ، با خوردن غذاهای گیاهی به بیماریهای قند و چربی خون مبتلا نمی شوند ودراین ایام احساس سلامتی و تندرستی بیشتری می کنند.

وی در زمینه روزه های واجب ارامنه کلیسای حواریون ارتدکس گفت : ارامنه پیروکلیسای حواریون ارتدکس دارای روزه «چهل روزه» می باشند که از خوردن گوشت وهر نوع فرآورده های حیوانی پرهیز می کنند.

وی افزود: آخرین روزاین روزه مصادف با عید پاک (صلیب کشیدن حضرت عیسی) است که با خوردن نوشیدنی و نان فطیر آن را به اتمام می رسانند.

«حجت الاسلام سید مجتبی میردامادی» نماینده مقام معظم رهبری در دانشگاه آزاد منطقه ۴ کشور نیزگفت : روزه یکی از واجبات است که در آیات قرآن به آن اشاره شده است که این عمل عبادی علاوه بر اطاعت فرمان خداوند متعال و رضایت او ، دارای آثار و برکات ارزنده ای است که در زندگی انسان به خوبی قابل مشاهده است.

وی با اشاره به آیه ۱۸۳ و ۱۸۷ سوره بقره که می فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده اید ،روزه برشما مقرر شده ، همانگونه که بر کسانی که پیش از شما

مقررشده بوده و این دستور برای آن است که پاک و پرهیزکار شوید» ، افزود :

از این آیه نورانی سه مطلب برداشت می شود یکی اینکه روزه یکی از واجبات است، دوم اینکه روزه بر امتهای گذشته نیز واجب بوده و آخر اینکه روزه در همه ادیان به معنای پرهیز و پرهیزکاری است.

وی افزود : خداوند در آیه ۱۸۷ در حکم روزه نهایت فضل و رحمت خودش را برای مسلمانان روشن ساخته است.

میردامادی گفت: برابر شدن توانگر و تهیدست ، تقویت اخلاص ، حکمت و یقین، پاداش الهی ، دوری از گناه ، رقبت فراوان برای دعا و اخلاص در عمل از برکات روزه می باشد.

وی گفت :سلامتی بدن ، کاهش حجم کار اعضای گوارشی و رفع خستگی تمام دستگاههای بدن ، کاهش امراض و سکته قلبی ، تقویت ذهن و افزایش هوش از دیگر اثرات روزه بر سلامتی انسانها می باشد.

نماینده نهاد مقام معظم رهبری در دانشگاه آزاد منطقه ۴ کشور خاطر نشان کرد : احترام به بزرگترها ، حق الناس ، صله رحم و کاهش جرائم از پیامدهای مؤثراجتماعی روزه است.

وی در بخش دیگری از اظهارات خود گفت : خداوند برای مسلمانان روزه دار پاداش فراوانی قرارداده است به طوریکه طعام دادن به فقیر ، افطاری دادن به روزه دار ، خواب و نفس او را جزو عبادات و هر عمل نیک اورا دوبرابر پاداش قرار داده است.

وی گفت : روزه در بین مسلمانان تنها به ایام ماه مبارک رمضان محدود نمی شود بلکه وی در پایان گفت: حضرت محمد(ص) روزه را از عبادتهای پرفضیلت عنوان می کردند به طوریکه فرمودند: «در هر ماه یک روز، روزه بگیرید زیرا خداوند برای کار نیک ده برابر پاداش منظور می کند».

مناجات نامه

دعای روز سوم ماه مبارک رمضان

اَللّهُمّ ارْزُقنی فیهِ الذهْنَ وَالتَّنبیه ، وَباعِدنی فیه منَ السَّفاهَةِ وَالتَّمویه، واجعَل لی نَصیباً مِن کُلّ خَیرٍ تُنزِلُ فیه، بِجُودِکَ یا اَجوَدَ الاَجوَدینَ.

پروردگارا، در این روز عزیز نعمت خودآگاهی و بیداری ذهن را روزی ام گردان و از جهل و نادانی و خطا به دوره دار . و از هر آنچه خیری که در این ماه نازل می گردانی برایم بهره و نصیبی قرار ده و به حق جود و کرمت باران بخشش را بر من ببار ای بخشنده ترین بخشندگان.

کوتاه ازعابدترین

حضرت علی (ع)

پستی، اساس بنای شر و بدی است.
امروز و فردا کردن وعده، عذاب و شکنجه روح و جان است.
هیچ عقلی، همچون تدبیر نیست.
در کارهای خود به آدم کسل و بی حال اعتماد نکن.
فروتنی، نردبان شرف و بزرگی است.

فلق

حاج آقا دولابی

* کلیه ناهمواریهایی که برانسان تحمیل می شود، در حقیقت نعمت است. امام حسن عسکری(ع) می فرمایند: ما من بلیة الا ولله فیها نعمة تحیط بها. هیچ بلایی نیست مگر اینکه نعمتی دارد که محیط به آن بلاست.

* یا من عطاوه عطاء و منعه عطاء: ای خداوندی که عطا کردنت عطا نمودن است و دریغ نمودن و ندادن تو هم عطا کردن است. کسی که دهنده و غنی است این گونه است. خوبان این گونه اند. دوستان اهل بیت و مؤمنین هم همین گونه اند. وقتی می دهند که می دهند، وقتی هم نمی دهند باز هم می دهند. ولی اهل طبیعت عکس این هستند، وقتی می گیرند که می گیرند، وقتی هم می دهند می گیرند. اهل آخرت کارشان عطا و دادن است، اهل طبیعت منع و گرفتن.

* شاید رحمت و لطف وعطای حق در آنچه که نداده، بیشتر از چیزهایی باشد که عطا کرده است.

* جوانی که از کودکی پدرش را بسیار اذیت کرده بود بعداز اینکه بزرگ شد و ازدواج کرد به یاد اذیتهایی که به پدرش کرده بود وخوبی هایی که پدر به او کرده بود، افتاد. نزد پدر رفت و به او گفت: من شما را خیلی اذیت کرده ام؛ و شما محبتهای زیادی در حق من کرده اید؛ مرا حلال کنید. پدر هم به او گفت حلالت کردم. مدتی بعد جوان به یاد سیلی ای افتاد که روزی پدرش به او زده بود و او به خاطر کودکی از پدر رنجیده شده و کینه او را به دل گرفته بود، اما امروز می فهمید.

که آن سیلی او را از چه انحراف و خطر بزرگی حفظ کرد. لذا نزد پدر رفت و به او گفت: پدرجان، همه خوبی هایی که تا به حال به من کرده ای یک طرف و آن سیلی که آن روز به من زدی یک طرف. امروز می فهمم که آن سیلی از همه محبت های دیگری که به من کرده ای بالاتر است و به خاطر آن از شما سپاسگزارم.

روزی که فهم انسان باز شود خواهد دید که ابتلائات و گرفتاری هایی که خدا برای او پیش آورده است چه خیرهایی برای او داشته و خداوند از رهگذر آنها محبتی به او کرده که در خوشی ها و نعمت ها چنان محبتی به او نکرده است. به همین خاطر است که وقتی خدا پرده را برمی دارد انسان غصه می خورد که چرا به خاطر ابتلائات و محرومیت های دنیا غصه خورده است و آن روز بیش از آنچه برای نعمت ها و گشایش ها شاکر است به خاطر محرومیت ها و ابتلائات شاکر خواهد بود.

نسبت شادی و دین

نام نویسنده: کاظم مصطفایی

ارمغان دین برای بشر شادی، بهجت و سرور به معنای واقعی و عمیق آن می باشد. دین هم بشر را با شادی واقعی آشنا کرده و هم راه رسیدن به آن و بهره مندی کامل از آن را پیش روی او نهاده است.

خواندن دعایی با شور و حال و نمازی با حضور قلب، نجوایی شبانه و زمزمه ای عاشقانه، کمک به انسانی افتاده، نوازش یتیمی غمگین، سیر کردن گرسنه ای بینوا، زیارت بارگاه انسانی پاک، دیدار وابستگان و گفت وگو با دوستی صمیمی که همگی از سفارش های دین و تعالیم پرمحتوای آن است، همان سرور و نشاطی را به دنبال دارد که دیدن بهار طرب انگیز و صبح پر لطافت و قطره ای شبنم بر رخسار گل سرخ و زمزمه جویبار و وزش نسیم روح فزا.

هر دو نوع شادی برگرفته از یک حقیقت و هر دو جلوه ای از زیبایی وعظمت و کمال خداوند بزرگ و کریم است. نگاهی گذرا به تعالیم دینی نشان می دهد، شادی و سرزندگی از آثار ایمان مذهبی است؛ چرا که مذهب بر زمینه های پدایش شادی سفارش کرده و نشانه هایش را ستوده است.

نداشتن نگرانی و اضطراب و غم و اندوه و رسیدن به اطمینان قلبی اساس هر نوع شادی است و این ممکن نیست مگر با ایمان به قدرت مطلقی که سرچشمه همه نیکی ها است.[1] به همین دلیل، عمیق ترین و عالی ترین شادی ها و سرورها از آن مردان پاک سیرت و آشنا با خداوند است. در حدیثی از پیامبر(ص) می خوانیم: «رکعتان فی جوف اللیل أحب الیّ من الدنیا و مافیها؛ دو رکعت نماز در دل شب نزد من از دنیا وآنچه در آن است، ارزنده تر و دوست داشتنی تر است.»[2]

حضرت صادق(ع) می فرماید: اگر مردم از فضیلت شناخت خداوند متعال آگاه بودند، چشمان خود را به بهره های مادی که خداوند به دشمنانش بخشیده نمی دوختند و دنیای آن ها در نظرشان از چیزی که زیر پا لگد می کنند، بی ارزش تر بود و از شناخت خداوند چنان لذت می بردند که گویا پیوسته در باغ های بهشت با دوستان خدا، همنشین و همراهند.[3]

در دین اسلام دستورهای فراوانی که زمینه ساز شادی و سرور است وارد شده است: مانند سفارش به حسن خلق و گشاده رویی و دیدار برادران ایمانی با روی گشاده و چهره شکفته وتلاش برای شاد کردن مؤمنان؛ چنان که در روایت آمده است: «الق اخاک بوجه منبسط؛ با رویی گشاده با برادران ملاقات کن.»[4]

«ایما مسلم لقی مسلماً فسره، سرّه الله عزوجل؛ هر مسلمانی که مسلمانی را ببیند و او را مسرور کند، خداوند را شاد کرده است.»[5]

در بهشت خانه ای است به نام خانه شادی، تنها کسی که یتیمان وبچه ها را خوشحال کند به آن داخل می شود.[6]

بوی خوش عامل مهم شادمانی است و مسرور ساختن آن ها است، گواه اهمیت دادن دین مبین به مقوله شادی وسرور است. سفارش به پوشیدن لباس های نیکو وزیبا و زینت کردن ومعطر بودن وشادی کردن وشاد ساختن یکدیگر در اعیاد اسلامی، به ویژه عید سعید غدیر وتأکید بر صله ارحام و اطعام دادن ودست دادن ومصافحه با مؤمنان وزیارت آن ها وتبسم کردن به روی آن ها وهدیه دادن به آن ها، شاهد دیگری بر توجه اسلام به این امر است.

باید دانست شادمانی تنها در لذت های مادی گذرا خلاصه نمی شود. شادمانی واقعی در نزدیک شدن به هدف والای آفرینش و آراسته شدن به خصلت ها وخوی های انسانی والاهی است. به گفته ارسطو: «شادمانی عبارت است از پرورانندن عالی ترین صفات و خصایص انسانی.»[12]

بنابراین، لذت وخوشی تنها با عوامل مادی به دست نمی آید. عوامل معنوی نیز در ایجاد شادی مؤثرند. گاهی انجام کارهایی که عادتاً باید لذتبخش باشند، نه تنها لذتی به انسان نمی بخشد، بلکه عذاب وجدان و تشویش روحی نیز می آورد؛ چرا که روح و وجدان آماده لذت بردن نیستند. یک غذای لذیذ یا رابطه جنسی و یا خانه بسیار زیبا، اگر حرام ونامشروع وغیر معقول باشد، برای انسان سالم وطبیعی تلخ وناگوار است.

پرهیز از گناه در بیش تر مواقع، پرهیز از لذت های مادی سطحی است؛ ولی در عین حال شادی آور است؛ زیرا روح آدمی به گونه ای است که گاه از پرهیز وریاضت معقول سرخوش می شود. ارضای تمایلات به هر صورت ودر هر شرایط شادی آور نیست. گاه پرهیز از لذت، لذت بخش تر از نیل به لذت است.[13]

اگر مادری برخلاف میل فرزند دلبندش اورا از خوردن غذایی زیانبار بازداشت، آیا مانع شادمانی او شده است؟ اگر پزشکی برای راحت ساختن بیماری که غده ای در مغز دارد، با چاقوی تیز جراحی جمجمه اش را شکافت، آن غده دردآور را بیرون آورد واورا از غم و درد جانکاه رهانید، به اوشادی نبخشیده است؟ آیا درست است بگوییم این پزشک با شکافتن استخوان این بیمار او را آزرده ساخته و شادمانی را از او گرفته است؟ آیا منع بیمار از بعضی غذاها و کارها، محروم کردن او از سرور و شادمانی است؟

آیا منع از شراب خواری که ارزنده ترین گوهر وجود آدمی یعنی عقل را محجوب و پوشیده می سازد وبزرگ ترین جنایت ها و زشت ترین کارها را آسان وزیبا جلوه می دهد، بازداشتن انسان از شادی و شادمانی است؟

آیا سفارش به دوری از تهمت و غیبت و دروغ و ریا و نگاه ناروا و رابطه ناسالم که زمینه ساز هزاران آسیب فردی و اجتماعی و بستر همه ناهنجاری های روانی و اجتماعی است، دور کردن انسان از شادی است؟

آیا سفارش به ارتباط با کانون عظمت و کمال یعنی خداوند متعال ورسیدن به سکون واطمینان قلب در پرتو این ارتباط که محور اصلی آموزه های دینی ومذهبی است، شادی بخش نیست؟

آیا دستور به نماز و عبادت و صله رحم و انفاق به تهی دستان و گذشت وبزرگواری و کمک به برادران دینی وپیشی گرفتن در نیکی و خوبی وتقوا وپاکدامنی و عفت ووقار و اخلاص در اعمال وتکبر نورزیدن و خودپسند نبودن و هزاران دستور فردی و اجتماعی و اخلاقی واقتصادی وسیاسی دیگر، زمینه ساز شادی حقیقی و راستین بشر در دنیا وآخرت نیست؟

ستودن اعمالی چون گریه از خوف خداوند وعظمت و کبریای او و گریستن بر خطاها و گناهان ونیز گریه وسوگواری در عزاداری اولیای الاهی وانسان های برجسته و ممتاز و سفارش به آن ها، به هیچ وجه با سرزندگی و نشاط ناسازگار نیست. گریه ای که از سر عشق به خداوند ویادآوری عظمت او باشد، پیوند با دریای بی کران همه نیکی ها و زیبایی ها و سرچشمه همه شادی ها و بهجت ها است. گریستن بر مظلومیت اولیای الاهی وجفایی که بر آنان رفته است، در واقع گریستن بر پنهان شدن خورشیدهای تابان و زندگی بخش و چیرگی ظلمت وتیرگی بر آسمان انسانیت است؛ چنین گریه ای نه تنها به افسردگی نمی انجامد بلکه به گواهی تاریخ وتجربه، همواره نیروی معنوی وقدرت روحی و سرزندگی را افزایش می دهد وپویایی وتحرک جامعه انسانی را رونق می بخشد.

منبع : باشگاه اندیشه

پی نوشت:

۱. حدیث مهر، سالنمای تحصیلی جوان ۸۲-۱۳۸۱.
۲. علل الشرایع، شیخ صدوق، ج ۲، ص ۳۶۳.
۳. میزان الحکمة، ج ۶، ص ۱۵۵، ح ۱۱۹۳۷.
۴. همان، ج ۱، ص ۴۱۸، ح ۱۷۰۷.
۵. همان، ج ۳، ص ۴۳۹، ح ۸۴۶۶.
۶. همان، ج ۳، ص ۴۳۸، ح ۸۴۶۰و۸۴۶۱.
۷. همان، ج ۵، ص ۵۷۴، ح ۱۱۰۲۱.
۸. سفینة البحار، شیخ عباس قمی، ج ۱، ص ۲۹۱.
۹. میزان الحکمة، ج ۴، ص ۱۱۹، ح ۷۲۰۳.
۱۰. مثل نحل(۱۶):۳۶، نمل(۲۷):۶۹ و انعام(۶):۱۱.
۱۱. سفینة البحار، شیخ عباس قمی، ج ۴، ص ۷۶۳.
۱۲. حدیث مهر، سالنامه تحصیلی جوان ۸۲-۱۳۸۱.
۱۳. همان.

منبع: ماهنامه پرسمان مهرماه ۱۳۸۳

تمدید مهلت فراخوان
پایان نامه های قرآنی

سومین دوره معرفی پایان نامه های برگزیده قرآنی دانشجویان کشور

بمنظور گسترش فرهنگ حیات بخش قرآن کریم وارج نهادن به تلاشهای علمی وپژوهشی دانشجویان درحوزه های مختلف علوم، فرهنگ وهنرهای قرآنی، سومین دوره معرفی پایان نامه های برترقرآنی دانشجویان کشور برگزارمی شود.

کلیه فارغ التحصیلان دوره های کارشناسی ارشدودکترای دانشگاه ها ومراکزآموزش عالی کشور ـ اعم ازدولتی وغیردولتی ـ که از پایان نامه خود در سالهای ۱۳۸۱، ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ دفاع نموده اند می توانند در این فراخوان شرکت نمایند.

توجه:دراین دوره به مناسبت دوازدهمین نمایشگاه بین المللی قرآن کریم ،جایزه ویژه ای به پایان نامه های باموضوع حضرت مهدی « عج ا... تعالی فرجه الشریف » تعلق خواهد گرفت.

ازصاحبان آثار برترطی مراسم ویژه ای دردوازدهمین نمایشگاه بین المللی قرآن کریم به شرح ذیل تقدیر به عمل خواهد آمد.

رتبه	مقطع کارشناسی ارشد	مقطع دکترا
اول	۵ سکه تمام بهار آزادی	۷ سکه تمام بهار آزادی
دوم	٤ سکه تمام بهار آزادی	٦ سکه تمام بهار آزادی
سوم	۳ سکه تمام بهار آزادی	۵ سکه تمام بهار آزادی
چهارم	۲ سکه تمام بهار آزادی	٤ سکه تمام بهار آزادی
پنجم	۱ سکه تمام بهار آزادی	۳ سکه تمام بهار آزادی

شرایط شرکت در فراخوان :

۱ـ تکمیل و ارسال فرم ذیل به همراه یک نسخه از پایان نامه وچکیده آن تا تاریخ ۱۳۸۳/۸/۵
۲ـ ارائه گواهی معتبر از دانشگاه محل تحصیل، مبنی بر تاریخ دفاع و نمره پایان نامه

عنوان پایان نامه : نام و نام خانوادگی :
استاد راهنما : رشته تحصیلی :
مقطع تحصیلی : دانشگاه محل تحصیل :
تاریخ دفاع از پایان نامه : نمره پایان نامه :
نشانی : تلفن تماس :

دبیرخانه بخش دانشجویی: تهران ـ خیابان انقلاب ـ خیابان قدس ـ خیابان بزرگمهر ـ شماره ۹۷- تلفن و تمابر ۶۴۰۲۸۸۲
دبیرخانه بررسی پایان نامه ها: تهران ـ خیابان استاد نجات الهی ـ چهارراه سپند ـ ساختمان مرکزی وزارت علوم،تحقیقات وفناوری ـ اداره کل امورفرهنگی صندوق پستی ۱۵۸۷۵-۴۳۷۵ ، تلفن و تمابر ۸۸۰۸۴۴۹ - ۸۸۹۶۷۹۶
■ برای کسب اطلاعات بیشتر به پایگاه اطلاع رسانی ایسکا (www.iska.ir) مراجعه نمایید.

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
اداره کل امورفرهنگی
دوازدهمین نمایشگاه بین المللی قرآن کریم
بخش دانشجویی
۷/۱۰۱
۴۶۸۴